

- **Prof. UEK dr hab. Stanisław Mazur, Rektor Uniwersytetu Ekonomicznego w Krakowie**
- **Czy polską naukę można uzdrowić?**
- **19.11.2020, 11:30-13:00**

Polska nauka od wielu lat jest poddawana różnego rodzaju terapiom. Od dwóch lat przechodzi kolejną terapię. Została ona zakotwiczona w dorobku NZP. Przejawia się to w eksponowaniu konieczności zwiększenia produktywności sektora nauki, postulowaniu wzmocnienia jego zdolności do pozyskiwania środków finansowych z zewnętrznych źródeł, promowaniu rozwiązań służących zacieśnieniu współpracy uniwersytetów z ich otoczeniem, wprowadzaniu do porządku instytucjonalnego uniwersytetów elementów ładu korporacyjnego (np. rady uczelni). Reforma ta wykorzystuje również te elementy NZP, które odnoszą się do wzmocnienia pozycji rektorów przy ograniczeniu znaczenia kolegialnych ciał uniwersyteckich, przyjęcia parametrycznego systemu pomiaru osiągnięć badawczych pracowników nauki, powiązania wielkości otrzymywanych środków finansowych z osiągnięciami badawczymi.

Polska ścieżka reformowania nauki jest zbieżna z reformami wdrażanymi w innych krajach. Wobec tego do pewnego stopnia można domniemywać, zarówno pozytywne, jak i negatywne jej konsekwencje. W katalogu pozytywnych zmian znajdują się zapewne poprawa jakości badań naukowych, wzrost wartości publikacji, większa rozpoznawalność polskich uniwersytetów na międzynarodowej mapie nauki, jak również – częściowo – komercjalizacja wyników badań naukowych. Natomiast do potencjalnych negatywnych zjawisk należałoby zaliczyć obniżenie rangi dydaktyki, nadmierną ekonomizację oraz proceduralne usztywnienie wynikające z rozbudowanych parametrycznych systemów ewaluacji.